

Tyto první zápisy udělal pan Čampula Emil

Obec Trpísty jest položena na kopci nad Úterským potokem, má 85 čísel popisných a v roce 1945 za okupace čítala 321 obyvatel německé národnosti a proto byla v roce 1938 připojena k německé říši. Zdejší obyvatelé v roce 1938 při návštěvě anglického premiera pana Rancimana (*poznámka přepisovatele : nebyl to anglický premiér, ale prostředník pro vyjednávání mezi sudetskými Němci a českým obyvatelstvem*) volaly jemu vstříc „Wir wollen ins Reich“ (My chceme do říše.) Bylo jim tehdy vyhověno vládou první republiky československé.

Největší památkou jest zámek Trpísty. Zámek byl vystavěn na místě staré tvrze roku 1729, a to nákladem hraběte Prospera ze Sitzendorfu. Při stavbě byli zaměstnáni tesaři z Bezdružic, Vratislavi a Lipska. O architektu není v zápise zmínka. Vnitřek byl vyzdoben malbami Václava Schmida z Plané. Později stal se majitelem zámku pan Leca finančník, o němž není žádných bližších záznamů. Roku 1905 byl zámek, náležející Bedřichu Kubinskému, opraven ne zevnějšku. Budova stojí na příkrém svahu Úterského potoka, zámecký park je terasovitě upravený. Hlavní fasáda zámku se schodištěm a nádherným portálem je obrácena do údolí, fasáda nádvorní a krátké strany jsou prostší. Půdorys je obdélník. Vnitřek je upraven tak, že obsahuje v přízemí i patře dva oválné sály, křídla pak čtvercové místnosti. V přízemí ke straně nádvorní je oválný vestibul, za ním zahradní salon, a odtud vede portál do zahrady. V saloně jest na klenbě ve štukovém zrcadle namalováno fresco : Král Alexandr Veliký ve sloupové síni hoduje se 3 druhy, sluha nese jídlo, pod ubrusem sedí chrt. Zprava jsou 3 harpyje, jež se snaží anděl zahnat. Dále Diogenes před sudem, s lucernou, knihou a psacím náčiním. Nad sudem se sklání mladík.

Domácí kaple má původní úpravu z poloviny 18- století. Na klenbě obraz korunování P. Marie. (Oltář a zařízení kaple bylo převezeno do římsko-katolického kostela v Pernarci).

V I. patře oválné sály se 3. okny a na obou stranách po 4. pokojích čtvercových, vše s plochými stropy. Sál obrácený k parku má původní výzdobu štukovou i freskovou. Na stěnách heraldické motivy: uherská koruna, orel, labuť, orlí křídlo a sloní trouby. Ve dvou rozích krby. Na stropě v plné ploše fresco, v něm se živel historický a alegorický spojují k celkovému dojmu. Nad kordonem kolem malovaná balustráda se znakem anděli držným. Nad ním drží a nesou hermelínem ověšený baldachýn 2 andělci. Na nástavci spočívá anděl troubící na trumpetu. Na volutách nástavce jedna alegorická postava nalévá vodu z konvice, druhá nese zlomený sloup. Vedle nich stojí na nástavci alegorie spravedlnosti a moudrosti. K nim se druží alegorie 4. ročních počasí: jaro – zahradník nesoucí koš, léto – rolník se snopem pod paždí a srpem v ruce, podzim – lovec nesoucí zajíce a koroptev, zima – sedlák hřející si ruce nad uhlím. Balkony: na levém sedí architekt s kružítkem v pravici, na pravém vede turecký šlechtic Orientálce v turbanu. Nad hlavním vchodem sedí na nádherném trůně sultán, obklopen družinou. Na stupních trůnu leží psací náčiní, zapečetěný dopis a spisy. K trůnu se blíží skupina mužů v evropských i orientálních krojích, asi vyslanectvo. Sultán přijímá mladého šlechtice – asi hraběte ze Sinzerdorfu a současně se blíží mladý turek s vázou. Nahoře září slunce jehož paprsky dopadají přímo na uvedeného mladého šlechtice a andílek drží obraz svatby v Kani Galilejské.

Ve 4 pokojích pobočných zachovaly se nástropní fresky, v jídelně ideální krajina se zříceninou, na zemi leží pastýřky, vedle nich andílek, v předu na potoce labuť, - v pracovně skalnatá krajina, - v toaletním pokoji 2 alegorické postavy v krajině, jedna s věncem hvězd kolem hlavy a zeměkoulí, druhá s knihou, - v ložnici Apollo na trůně, v pravo Olymp s Pegasem, v popředí mladík s korunou na hlavě. Malby jsou z roku 1744 od malíře Václava Schmida z Plané.

Na návsi sousoší: Jan Nepomucký a po stranách sv. Vojtěch a další neznámý světec. V kapli kopie Madony Zbraslavské, empírový krucifix, obrazy P. Marie a Jana Nepomuckého na hedvábí zlatem vyšívané. Zařízení a nábytek zámku jest již z novější doby.

Až sem bylo to opsáno z knihy: Soupis památek historických a uměleckých v politickém okrese Stříbrském, jež byla vydána v roce 1908. Další zápisy jsou již moje vlastní, jež jsem čerpal částečně od starousedlíků německé národnosti. Po mém příchodu bylo v zámku mnoho vzácných památek, mezi jinými též mnoho starých zbraní a byly zde i zbraně a nádoby Afrických národů které

daroval panu Kubinskému náš český cestovatel po Africe dr. Emil Holub. Všechny cenné památky byly dány do Prahy do Musea. Byl zde uložen též archiv který sem byl přivezen němci za okupace a patřil museu v Litvě kam byl vrácen. Majitel zámku pan Kubinský zahynul za okupace jako semita v koncentračním táboře. Jeho syn žije v Rakousku. Jeho otec v Plané u Mariánských Lázní.

Obec Trpísty byla po kapitulaci německé armády obsazena američany. Americké vojsko bylo ubytováno v zámku, v domě číslo 85, 10 a 15.

Prvními národními správci byl na čísle 1. tj. Statek a zámek patřící panu Kubinskému pan František Mašín. Na čísle 4. patřící panu Wanderl Václav pan Kubašta Václav, na čísle 7. jehož majitelem byl Schücker František pan Mandák Václav, na čísle 25. jehož majitelem byl pan Kroha František pan Stuchlík Jan, na čísle 10. jehož majitelem byl Böhlm Jan, jeho manželka zde měla obchod smíšeným zbožím, pan Šroubek Václav. Mimo tyto první čechy byla zde již stanice S.N.B. Jejímž velitelem byl Vepřek Alois. Šefl Josef, Mudra, Jánský, byly příslušníky této stanice která byla umístěna v čísle 26. majetku pana Kubinského. Dosazení národních správců a později celé osídlení prováděl pan Ing. Strádal z Okresní správní komise ve Stříbře.

V naší obci byla správní komise jejímž předsedou byl pan Stuchlík Jan, členy Mandák Václav a Kubašta Václav. Zřízen zde byl traťmistrovský úsek Č.S.D. A traťmistrem byl pan Mráz Josef, který bydlel v domku Č.S.D. v čísle 68. Na zastávce prodávala lístky paní Marie Nosilová, jejíž manžel byl čech který jelikož zde bydlel za okupace musel k vojsku a sloužil v německé armádě. Truhlářství pana Rösslera Františka dostal přiděleno pan Bílek Josef. Po něm přišel do obce otevřít a dát do provozu poštovní úřad který byl umístěn v čísle 84. pan Emil Čampula, kterému byl dán do správy domek číslo 27. bývalého majitele Gebhardta Antonína. Pak pokračovalo osídlování dosti rychle, přijížděli zájemci, kterým byly přiděleny domky i hospodářské usedlosti místní správní komisí jejíž přiděl podléhal schválení Okresní správní komise. Německými majiteli usedlostí byly:

- čp. 1. Rudolf Kubinský
- čp. 2 Wagner Josef
- čp. 3 Mugler Josef
- čp. 4 Wanderl Václav
- čp. 5 pobořený domek
- čp. 6 Ficher Josef
- čp. 7 Schücker František
- čp. 8 Schöpl Jan
- čp. 9 Böhlm Petr
- čp. 10 Böhlm Jan
- čp. 11 Wuschek Karel
- čp. 12 Gebhard Josef
- čp. 13 Lexa Josef
- čp. 14 Wolf František
- čp. 15 Suck Jan
- čp. 17 Mutis Antonín
- čp. 18 Sedlák Jan
- čp. 19 Janda Jan
- čp. 20 Wolf Josef
- čp. 21 Wagnerová Terezie
- čp. 22 Ficher Jan
- čp. 23 Seitz Jan
- čp. 24 a 82 Keil Karel
- čp. 25 Kroha František
- čp. 26, 29, 30, 41, 42, 78 Kubinský Rudolf
- čp. 27 Gebhardt Antonín
- čp. 28 Hózl František
- čp- 32 Hammerl Aug.

čp. 33 Hohler František
čp. 34 Wenzl František
čp. 35 Link Václav
čp. 36 Schücker Jan
čp. 37 Matz Martin
čp. 39 Wanderl Josef
čp. 40 Hausner Václav
čp. 43 Mayes Josef
čp. 45 Seifert Josef
čp. 47 Jäger Jan
čp. 48 Frank Lorenz
čp. 49, 56 Schücker Václav
čp. 50 Průcha Frant.
čp. 51 a 52 Reifenberg Karel
čp. 53 Stark Frant
čp. 55 Spitzenbergrová Terezie
čp. 59 Heusen Josef
čp. 70 Wácha Martin
čp. 75 Rössler František
čp. 77 Gutfreund Vilém
čp. 79 Reinvard František
čp. 80 Gebhardt Antonín
čp. 83 Mottl Václav
čp. 84 Schücker Alois
čp. 85 Böhml Rudolf

Chybějící čísla popisná byla všechna majetken Kubínského Rudolfa, jsou to 44,46,54,57,58,60 až 74, 76,81,83. Panu Kubínskému kromě těchto domků v obci patřila cihelna, lihovar, zahradnictví, pila, pivovar a statek v Třebeli, byl majitelem hotelu ve Stříbře, statku v Rochlově u Lomničky, statek v Trpístech který měl asi 180 ha polí a luk a patřilo k němu asi 1000 ha lesa. Dle toho jest viděti, že byl neomezeným pánem v obci. On sám se v době předmnichovské nezúčastňoval veřejného života ale jeho manželka byla velkou přívrženkyňou Henleinovy strany a vodila vždy občany s praporem na všechny slavnosti a srazy pořádané touto stranou. Byla velkou stoupenkyňou strany N.S.D.A.P. což se projevilo u ní i tím, že když přijel do Chebu anglický premier pan Chamberlein byli její svými oddanými i s praporem uvítati. Tehdá neměla ani potuchy jak se jí strana po obsazení pohraničí Č.S.R. odmění. Její manžel zemřel prý jako semita v koncentračním táboře v Mathausenu. Co se stalo s paní Kubínskou není známo.

Jaký byl život v obci za doby okupace jsem se ač bych byl se rád něco dozvěděl nedozvěděl a tak mohu dále psát jen to co jsem sám prožil a čeho jsem byl přímým účastníkem. Přesná data jednotlivých událostí jsem si nezaznamenal a tak budu psát vždy pod letopočtem co se asi během roku stalo.